

Forfatter: Scharling, Carl Henrik

Titel: BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-07-06)

Citation: Scharling, Carl Henrik: "BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-07-06)", i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 306. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-L00206348700000088.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Venedig. Søndag 6. Juli.

Richardt var da ikke at finde her — som det nok anede mig, var han bleven opholdt af Pastor Blom i Constantinopel. Heller ikke fra Dig laae her Brev, (hvorom jeg havde bedet i et Brev til Onkel v. Wylich) — muligvis er det underveis, men jeg har en bange Anelse om, at det er et stiltiende Mistillidsvotum af Dig, fordi jeg atter har begivet mig til Venedig. Ganske vist var jeg ikke kommen hertil, om ikke Richardt havde lokket mig herop, men jeg er dog meget glad over atter at være kommen her. Det var med jublende Glæde, at jeg igaar Aftes atter hilste den svømmende By. Hvor levende stode ikke de Stemninger for mig, hvormed jeg sidste Gang var her — en underlig Blanding af romantiske Drømmerier, trykkende Hjemvee og en halv bange Angst for Fremtiden. Det sidste fraregnet s. 307gjør Venedig samme Indtryk paa mig som hiin Gang — det er dog den forunderligste By, jeg har seet. Men hvorfor jeg navnlig er glad over atter at være her, er, fordi jeg har erhvervet mig en Deel Forkundskaber, som jeg dengang savnede — navnlig et betydeligt Fremskridt i Kunsthistorien — jeg seer paa Marcuskirken med andre Øine end dem, hvormed jeg dengang betragtede den.

— —Det er ikke uden Uro, at jeg sender Dig dette Brev — det staaer i en stærk Modsætning til Dine gjentagne Formaninger. Denne Reise har tilmed kostet mig adskillige bittre Timer (snart fem Ugers Eensomhed siden jeg forlod Rom, — og dog er jeg overordentlig glad over at have gjort den. Jeg har i disse Uger navnlig ved Hjælp af min fortræffelige Burchardts Kunsthistorie faaet en Oversigt over den moderne Tids Kunsthistorie, som et aarelangt Studium aldrig vilde have gjort mig saa levende. Havde Du blot selv gjæstet Italien, vilde Du vistnok dømme anderledes derom, end Du maaske nu gjør. Det er ikke, som Du maaske troer, utæmmet ungdommelig Lyst til de'. Æventyrlige, som atter har drevet mig afsted, men Tørst efter Erfaring og Kundskab.

Nu — jeg haaber da under alle Omstændigheder at finde Brev fra Dig i Erlangen. Modtag de kjærligste Hilsener til Dig og Sødskende og Tante Emmy

fra Din Dig inderligt elskende Søn

Henrik.

D. 7. Juli.

Idag havde jeg uformodet den Glæde at træffe sammen med to af Prof. Abrahams' Sønner, som jeg alt tidligere har truffet i Rom.